

CAPVT SEXTVM
De discrimine legis Veteris &
Euangelij.

I. *Euangelij nomine non esse nudam promissionem vitae eternae intelligendam.*

Miserationes tuæ multæ nimis Domine, se-
 cundum iudicia tua viuifica me.] Euangeli- *Euangelium nō*
solum fidei doctrina, sed etiam mo-
solum fidei do-
rum est magisterium & speculum iustæ conuersati-
onis. Inuenio in Euangelio, quod Dominus Iesus
multorū affectus & officia suscepit, vt diceret quo-
modo nos in his cōuersari oporteret officijs. Susce-
*pit personam pastoris, & ait: Pastor bonus animam *Ioan.10.*
iuam ponit pro ouibus suis. Ideoqué pro rationabi-
ligrege seipsum passioni corporis non negauit, vt
ouem lassam crucis suæ humeris superponēs pij one-
*ris functione recrearet. Suscepit aduocati personam: *1.Ioan.2.*
**Ipsum enim Aduocatum habemus apud Patrem. *Luce 6.*
**Pernoctabat in oratiōe pro nobis, vt nos suo infor-*
maret exemplo, quemadmodum veniam nostris de-
beamus exorare peccatis. Non enim ideo pernocta- Christus cur
ret, quasi qui aliter Patrem nobis reconciliare non pernoctauerit
posset, sed vt qualis aduocatus esse debeat demon- in oratione.
straret, qualis Sacerdos, vt non solum diebus sed
etiam noctibus pro grege Christi debeat precat̄or
afflīstere. Tom. 4. Sermon 20. in psal. 118.

II. *Euangelium esse legem nouam.*

Non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis car-
 nali bus.] Nunc legem veterem pulsat, quæ pri-
 mum data in lapideis tabulis abolita est, fractis ta-
 bulis sub monte à Moysē. Noua autem lex in animo
 scribitur, hoc est, in corde, non per calamum, sed per
 Spiritum. Quia fides enim æterna res est, ab Spiritu
 scribitur, ut maneat. Vetera autem præcepta, defici- *Lex vetus in*
tabulis lapides
is scripta abo-
lita est, noua
vero, quæ anis
mis inscribitur
hominum, pers-
petuo durabit.

156 Confessionis Ambrosianæ Lib. II.

ente mundo, cessabunt. Quomodo ergo differunt ex lege, ita differunt dispensatores illius legis à dispensatōribus legis fidei. Tom. 4. in Epist. 2. ad Corinib.
Cap. 3.

III. Inter litteram legis, & Euangely gratiam quid interficit.

De prece bōr vultum tuum Domine in toto corde meo. Legimus in veteri testamento quod deprecatus sit Moyses ut vultum Dei videret, & responsū est ei: *Nemo videbit faciem meam & vivet. Mystice hoc primum intelligamus. Moyses legis figuram accepit. Lex per occulta mysteria nuntiavit Christum, non facie ad faciem demonstrauit, sicut ea mysteria nū Euangelium demonstrauit. In ipso enim facie ad faciūt Christū, ciem loquebatur, licet in Euangelio homo natus ex Euāgelium de virgine apparuerit: verbum autem se per opera defacie ad faciē monstrauerit, & fortasse hoc declaratum sit Moysi, demonstrauit. quod populus Iudeorū moriturus esset, & quod facie ad faciem Christum vidisset, & nō credidisset. Quod si ad legem referas, etiam finis legis Christus est, secundum illud apostolicum: *Finis enim est Christus secundum legem omni credenti. Et mortua est legis interpretatio corporalis. Tom. 4. Sermonē 8. in psalmmū 118.

Lex peccatum denūtiare potuit, donare non potuit. Factum est verbum Domini super Ioannem Zacharię filium in deserto.] Factum est autem verbum, ut sanctus baptista Ioannes pœnitentiam prædicaret. Et ideo plerique sancto Ioanni typū legis impo- nunt, eo quod lex peccatum denūtiare potuit, donare non potuit. Tom. 4. lib. 2 Comment. in Cap. 3. Luca.

In hoc, inquam, mystico numero (loquitur de numero quadragenario) filii Israel peruenientes ad myrrham, cūm præ amaritudine aquam haurire non possent (habebat enim fons aquam, sed dulcedinem non habebat: erat delectabilis ad visionem, sed sin- cerus non erat ad saporem) iniectolim eam per Moy- sen ligno, dulcedinem suauiter potarunt: austera- tem

rem quam noxia vnda gestabat, ligni abstulit sacramentum. Quod quidē in figura factum puto. Aquam enim amaram myrrha, legem esse arbitror veteris testamenti, quæ lex prius quām cruce temperaretur Domini, erat immitis. Iubebat enim * oculum pro * Leuit.24.
 oculo, dentem pro dente daxi, & velut austerior nul-
 lum misericordia refrigerium porrigit. At vero ^{Amaritudo lo-}
 vbi ligno Euangelicae passionis est temperata, fla-^{gis veteris E}
 tum amaritudinem suam suavitate commutans, dul-^{angeli gratia}
 cem se cunctis præsticit ad potandum, sicut ait Pro-
 pheta: * Quām dulcia fauibus meis eloquia tua * Psal.118.
 super mel & fauum ori meo. Dulcia enim sunt elo-
 quia que iubent: * Si quis te percusserit in maxillam, * Matth.5.
 præbe ei & alteram. Si quis tibi aufert tunicam, re-
 linque illi & pallium. Hæc est ergo illa amaritudo
 qua dulcedine cōmutata est, id est, austoritas legis
 Euangelij gratia temperata est. Amara enim est le-
 gis littera sine crucis mysterio, de qua ait Aposto-
 lus: * Littera occidit. At vbi passionis illi sacramen-
 ta iunguntur, omnis eius spiritualiter amaritudo * 2. Cor. 3.
 conditur. Et de ea dicit Apostolus: * Spiritus autem * Ibidem.
 viuiscat. Tom.3. Sermone 23.

CAPVT SEPTIMVM

De Mandatorum Dei obseruatione, & bonorum Operum ad salu- tem necessitate.

- I. Magnum esse inter præcepta atq; consilia Euan-
 gelica discrimen, quod illa sint ad salutem ob-
 seruatu necessaria, hac vero perfe-
 ctioni peculiariter destinata.

Diuersis virtutibus merces diuersa proposita Diuersis virtu-
 bus. Nec aliud reprehēditur, vt aliud pradice-
 tur, sed omnia prædicantur, vt quæ meliora merces pro-
 sunt preferantur. Honorabile itaque coniugium, sed sita est.